

til denne Behandling maa jeg bede indgivne i Bureauet inden førstkommande Tirsdag Middag Kl. 12.

Man gik derpaa til den paa Dagsordenen opførte Sag, som var: Første Behandling af Forslag til Lov om Fortsættelse af Statens Drift af de jydsk-synske Jernbaner.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 55—56.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Talsmanden: Det forekommer mig, at der, saaledes som nærværende Lovforslag nu foreligger, navnlig hvad det første Punktum angaar, er sket en væsentlig Forbedring i dets Indhold, saaledes som det fremkom fra Regjeringen, idet Tidsfristen for Statsdriften var begrænset saaledes, at der paany herom skulde tages Bestemmelse, naar de nu bevilgede Jernbaner ere færdige. Dette Lovforslag hæver derimod Begrænsningen af Tidsfristen for Statens Drift. Om jeg end erkjender den store Betydning, som det under Anlægget af Banerne i de sidste 4 Aar har havt, at Statens Drift har været nøie sammenknyttet med Styrelsen for Anlægget, hvorved det er bevirket, at der under selve Anlægget har kunnet tages Hensyn til at tilfredsstille de Fordringer, der af Hensyn til Driften maatte stilles, saa anser jeg det dog for ligesaa vigtigt, at Staten fremdeles beholder Driften i sin Haand, og saa, naar de nu bevilgede Jernbaneanlæg ere udførte; thi, om man end kunde anse disse for en endelig Afslutning af Statens Anlæg af Jernbaner i Sylland og Slyn, saa er det jo utvivlsomt, at der paa anden Maade maa søges anlagt Jernveie her i Landet, og at da — hvad der jo ligger nærmest — Kommunerne vilde overtage Anlægget af Jernbaner, som fortrinsvis kan have stedlig Interesse, ligesom de jo hidtil have maattet udrede Omkostningerne ved Anlæg af Landeveie; men i dette Tilfælde vil Staten nødvendigvis maatte træde til for at besørge Driften af de saaledes anlagte mindre, sekundære Jernveie. — Det staar dernæst for mig,

som om det vilde være utænkeligt, at nogen Nøgtsdag vilde give sit Samtykke til, at en saa stor Kapital som den, der er nedlagt i Anlægget og Driften af Jernbanerne, og til hvis ligelige og retfærdige Forvaltning saa mange for Staten selv og for Handelen, Industrien og Agerbruget vigtige Interesser ere knyttede, skulde undrages Statens Styrelse og bestyttende Haand og gaa over over til den private Styrelse. Dertil kommer endelig, at det hele Maade, hvorpaa Statens Drift hidtil har været besørget, fortjener og har vundet almindelig Anerkjendelse og Tillid. Jeg tror, at den foreliggende Driftsberetning vidner om, at disse Jernbaner have været bestyrede med stor Dygtighed, at der har været en Sver for at lede alle Bevægelser hen til Benyttelsen af Banerne, og at der har været viist en forstandig Smødekøkken imod Befolkningens Duffer. Der staar for mig, som lidet rimeligt, at man nogenfinde skulde gaa bort fra Statsdriften, og jeg anser det derfor for meget heldigt, at denne allerede nu slaas fast som den normale og blivende Tilstand. Den Udvikling, hvortil Trafikken nu i et kort Tidsrum er naaet, forekommer mig at være saa god, at den vistnok overstiger de Forventninger, som de Fleste havde, dengang da der var Spørgsmaal om at bevilge Midlerne til Anlægget, og jeg haaber fremdeles, at der skal ske Fremfærd deri, saavist som jeg tror, at det er langt vanskeligere at naa til Dækning af Driftsudgifterne og til at faae et lille Overskud, end det er, naar man er naaet saa vidt, at tilvejebringe den Forøgelse i Indtægten, som behøves til at fremkalde en Forrentning. Det vil af den Beretning, som er omdelt her i Thinget, ses, at Trafikken i de sidste 5 Aar er voret saaledes, at Godsbefordringen er stegen fra 37,000 til 65,000 Centner pr. Mil og Befordringen af Personer fra 13,000 til 19,000 pr. Mil, og at det hele Antal befordrede Personer nu er omtrent 1,300,000. Dette er i Forhold til den Befordring, der finder Sted paa vort Nabolands, Sverrigs Baner, et meget stort Personantal. Paa de svenske Baner, som, hvad Stambanerne angaar, udgjør 104 svenske eller 156 danske Mile, er der kun befordret 1,500,000 Personer. At der derimod er be-